

Удружење „Мајки Сребренице и Жепе“ (десет хиљада мајки чланица) основано је 1996. године, са идејом да се учествује у расветљавању судбина несталих у Сребреници и Жепи. Временом, та хуманитарна и људска идеја проширила се, и Удружење од тад организује или учествује на међународним конференцијама, округлим столовима и панелима, гостује по државама Европе. На њихову идеју и иницијативу, први посмртни остаци су премештени у Поточаре 2003, а те године је и отворен Меморијални центар. На њиховом сајту стоји да је на њихов захтев усвојена Резолуција о Сребреници, коју су „Европском парламенту у Бриселу предале чланице удружења лично“ [\[1\]](#).

Да ли неко стварно верује да може да нас убеди да су средовечне госпође из Сребренице, неке од њих и баке, које су се пре рата бавиле штрикањем џемпера и хеклањем столњака, након рата напрасно, саме од себе постали маркетиншки стручњаци, експерти за међународно право и политику, способни да организују и воде међународне конференције и панеле?

